

ФАЛЬШУВАННЯ ГРОШОВОЇ ОДИНИЦІ В КРАЇНАХ СВІТУ

Потриваєва І. А., студентки групи ЕК 3/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Бурковська А. В.

Миколаївський національний аграрний університет

Гроші відіграють велику роль у світі і є важливим елементом економічної системи держави. На сьогодні фальшування грошової одиниці є загрозою для багатьох країн світу. Збільшення емісії підроблених грошей призводить до погіршення економічного становища країни. Тому щоб уникнути цього необхідно більш детально ознайомитись з процесом фальшування грошей.

Із фальшування грошей були обізнані такі вчені як Клименко О.О., Пономарьов Н.С., Лютов В.В., Ковальова А.В., Грудницький В.М., Болотський Б.С., Бірюкова Т.П. та ін. Однак фальшування грошової одиниці має міжнародний характер злочину. Дану проблему варто розглянути на світовому рівні.

Фальшування грошей винило ще до появи грошових знаків, коли у їх якості виступали шматки золота і срібла. Із появою монет та виникнення паперових грошей призвело до поширення та удосконалення даного процесу.

В сучасному світі більша частина в грошовому обігу належить паперовій формі грошей, а інша незначна частина припадає на монети.

Багато існує способів і методів підробки паперових грошей, основними із них є наступні:

1. Друкарський спосіб. Найпоширеніший спосіб фальшування грошової одиниці. Використовують як звичайні кольорові принтери так і високоякісну офсетну техніку;

2. Домальовування або “зайві нулики”. Цей спосіб означає те, що ділки домальовують нулики на купюрах меншого номіналу та змінюють написи;

3. Художній спосіб. Купюри малюються від руки. В наш час виявити підроблені гроші, які намальовані вручну не складно;

4. Спосіб суперпідробки. Виготовлення підроблених грошей здійснюється тільки під замовлення. Такі гроші майже не відрізняються від справжніх, розрізнити їх можна тільки лише через дрібні графічні неточності.

Металевої форми грошей підробляють такими способами як: відливання фальшивої монети зі зліпка, гальванопластика та шляхом самостійного карбування підробленої монети [1].

В світі найчастіше підробляють долари США, як всередині даної країни, так і в інших країнах світу. Найзнаменитішими друкарями доларів в домашніх умовах виявилися канадці. У 1970 роках заповзятливі Дюпони – чотири брата – за справу взяли серйозно, тому і результат вийшов

вражаючим – 112 млн. Незвичайний спосіб підробки був зроблений американцем Емануелем Нінджером, який малював купюру в п'ятдесят доларів, при цьому витрачав він всього чотири-п'ять днів.

Євро – також є розповсюдженим до підробки, але до популярності долара їй далеко – фальшивих грошей Євросоюзу виявляють в десять разів менше, ніж підроблених доларів. В основному це купюри в 50 євро. Але найбільше умільців засліпив блиск монети в 1 і 2 євро. Саме такою продукцією займався відомий італійський фальшивомонетник Джованні Сассано.

В Франції після другої світової війни польській інженер-будівник Чеслав Боярски вирішив друкувати гроші за своїм рецептом паперу. Важко повірити, але він 16 років був невловимим, так як він надрукував мільйон франків дуже хорошої якості.

Українські гроші також мають свої історії підробок. Так в травні 2012 року три молодих жителів Житомира зайнялися виробництвом 100-гривневих банкнот [2].

В Україні переважна більшість вилучених з обігу підроблених купюр складають банкноти номіналом 50, 100 і 200 гривень. Проте за станом на січень-вересень 2015 року на мільйон справжніх банкнот припадало лише три фальшивих. За інформацією регулятора, серед підроблених банкнот іноземної валюти в Україні найбільша кількість підробок припадає на купюри номіналом 100 і 200 євро, а також 100 доларів США [3].

Одним з важливих міжнародно-правових документів є Женевська конвенція по боротьбі з підробкою грошових знаків (1929 р.), яка визначає “грошові знаки” як паперові гроші, включаючи банківські квитки і металеві монети [4].

На даний час фальшування грошей зменшилося, так як до банкнот почали додавати захисну стрічку, водяні знаки, мікротексти, “орловський друк”, люмінесценцію. В деяких країнах, як Австралія, Канада, впровадили в обіг пластикові (полімерні) готівкові гроші. З їх впровадженням кількість підробок паперових купюр скоротилася в сім разів [5]. Це запобігає підробленню грошей, адже фальшивомонетнику підробити стає досить важко.

Як бачимо, на міжнародному рівні боротьба із фальшуванням грошової одиниці існує, проте заходів щодо цього не відзначено. Тому щоб уникнути дану проблему в світі необхідно кожній країні змінювати свою банкноту один раз на 5-7 років, застосовувати найсучасніші досягнення науки і техніки та розроблювати інформаційно-просвітницьких програм та оновлювати її щодо фальшивих грошей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Способи виготовлення підроблених монет [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://antiques-fake.blogspot.com/2010/12/blog-post.html>
2. Фальшивомонетники: як підробляють валюту різних країн [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://maxpark.com/community/3588/content/1441834>

3. У НБУ розповіли, які найчастіше підробляють кіпюри.[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dt.ua/ECONOMICS/u-nbu-rozpovili-yaki-naychastishe-pidroblyayut-kuryuri-187903.html>

4. Гафаров З. М. Злочини міжнародного характеру в глобалізованому світі / З. М. Гафаров. – М.: ОЛМА-ПРЕСС, 2006. – 544 с

5. Ну що тут підробити [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://news.finance.ua/ua/news/-/310918/nu-shho-tut-pidrobysht>

УДК 336.71:65.012.12

ПОКАЗНИКИ ВИЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ УКРАЇНИ

Сацура О. Ф., студентки групи Ф 5/1

Науковий керівник – к.е.н., доцент Бурковська А. В.

Миколаївський національний аграрний університет

В економічній літературі немає єдиного підходу до визначення поняття фінансової стійкості комерційного банку. Нерідко її ототожнюють з такими економічними поняттями, як надійність, платоспроможність, ліквідність. Так, деякі автори, наприклад, Клюско Л.А. [1], стверджують, що фінансова стійкість банківської установи визначається рівнем його ліквідності, платоспроможності та рівнем його прибутку.

Питаннями визначення та забезпечення фінансової стійкості в комерційних банках займаються такі відомі вчені як: Г.М. Азаренкова [2], А.М. Герасимович [4], Т.Д. Косова, Л.А. Клюско [1], О.В. Мельниченко [5], Б.В. Самородов та інші.

Фінансова стійкість комерційного банку характеризується збалансованістю фінансових потоків, достатністю коштів для підтримки своєї платоспроможності та ліквідності, а також рентабельною діяльністю [3].

Фінансова стійкість комерційного банку означає постійну його здатність відповідати за своїми зобов'язаннями і забезпечувати прибутковість на рівні, достатньому для нормального функціонування у конкурентному середовищі та розраховується за допомогою коефіцієнта фінансової стійкості (формула 1):

$$К. ф. с. = ВК / ЗК, \quad (1)$$

де: К.ф.с. – коефіцієнт фінансової стійкості;

ВК – власний капітал;

ЗК – залучений капітал.

Рівень прибутковості чи збитковості діяльності можна визначити за допомогою коефіцієнта фінансового левериджу (формула 2):

$$К. ф. л. = ДЗ / ВК, \quad (2)$$

де: К.ф.л. – коефіцієнт фінансового левериджу;